

РЕШЕНИЕ

№ 457

Гр. Перник, 12.06.2014 година.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, в публично съдебно заседание проведено на двадесет и шести май през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

Административен съдия: Ивайло Иванов

при съдебния – секретар А.М., като разгледа докладваното от съдия Иванов административно дело № 275/2014 година по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Ж.С.К. от с. Стрезимировци, община Трън, област Перник срещу Заповед № Т-1/29.01.2014 година на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ Трън, с която е отпусната еднократна помощ по реда на чл. 16, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за социалното подпомагане //ППЗСП/ в размер на 200 лева за възникнали инцидентни нужди. Заповедта е потвърдена с решение № РД01-024 от 25.02.2014 година на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане /РДСП/ – Перник.

В жалбата се изразява несъгласие с размера на отпусната еднократна помощ. Претендира, че предоставените й средства са недостатъчни за задоволяване на нуждите от храна, отопление и лекарства. С депозираната жалба първоначално моли съда да отмени оспорваната заповед. С допълнителна жалба вх. № 1065/15.04.2014 година моли съда да измени оспорената заповед, като определи максималния размер от 325 лева.

В проведеното съдебно заседание на 26.05.2014 година жалбоподателя, чрез назначения й служебен адвокат Д.Й. *** моли съда да измени оспорената заповед и опрели максималния размер.

Ответникът по жалбата – директора на Дирекция “Социално подпомагане” гр. Трън, редовно призован не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд Перник, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок, от страна, която има право и интерес от обжалването, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Атакува се акт, който е преминал през изискуемия се административен ред на оспорване, като предпоставка за съдебен контрол, поради което подадената жалба е процесуално допустима и се дължи нейното разглеждане по същество.

С молба – декларация от 02.01.2014 година Ж.С.К. /жалбоподател/ е поискала от дирекция „Социално подпомагане“ гр. Трън отпускане на еднократна помощ за това, че е безработна, не е осигурена, има здравословни проблеми, както за прехрана и лекарства. Към молбата са приложени два броя декларации, а именно че е безработна и е съгласна да се обработват личните ѝ данни.

На 22.01.2014 година от социалните работници на дирекция „Социално подпомагане“ гр. Трън е изготвен социален доклад, от който е видно, че настоящия жалбоподател няма доходи, живее при лоши битови условия, има здравословни проблеми, но няма представени медицински документи, не притежава движими и недвижими вещи, като предвид сложната житейска ситуация административния орган е предложил да ѝ бъде предоставена еднократна парична помощ в размер на 200 лева.

Със заповед № Т-1/29.01.2014 година на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ Трън е отпуснал еднократна помощ за инцидентни нужди по чл. 16 от ППЗСП в размер на 200 лева.

Горепосочената заповед е обжалвана по административен ред пред директора на РДСП – гр. Перник, който с решение № РД01-024 от 25.02.2014 година е отхвърлил жалбата, като е приел е, че заповедта е правилна, тъй като размера на еднократната помощ е определен в законоустановената рамка и е съобразен с констатираните в социалната анкета факти и обстоятелства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на Административен съд Перник като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК достигна до следните правни изводи:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предмет на оспорване в настоящето производство е Заповед № Т-1/29.01.2014 година на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ Трън, с която е отпусната еднократна помощ по реда на чл. 16 от ППЗСП. Според чл. 13, ал. 2 от ЗСП социалните помощи се отпускат със заповед на директора на дирекция „Социално подпомагане“ или от упълномощено от него длъжностно лице. Въз основа на това съдът намира, че заповедта е издадена от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, поради което не се установява отменително основание по чл. 146, т. 1 от АПК.

Предназначението на социалните помощи съгласно чл. 1, ал. 2, т. 1 от

ЗСП е да се подпомогнат гражданите, които без помощта на друго не могат да задоволяват своите основни жизнени потребности. С нормата на чл. 1, ал. 3 е предвидено социалното подпомагане да се основава на социална работа, като се прилага индивидуален подход и оценка на конкретните потребности на лицата и семействата. Поради това на основание чл. 14, ал. 2 от ЗСП правото на социална помощ е лично. Лицата имат право на еднократна помощ веднъж годишно за задоволяване на инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности. В случая на основание чл. 16, ал. 1 от ППЗСП на лицето /жалбоподател/ е отпусната еднократна социална помощ. Спорът между страните и настоящото административно производство се свежда до размера на помощта, която на основание чл. 16, ал. 2 от правилника се определя от директора на дирекция „Социално подпомагане“ до петкратния размер на гарантирания минимален доход. В случая в административната преписка и по конкретно в социалния доклад са изложени фактически съображения и са налице мотиви, по които органът е отпуснал помощ в размер на 200 лева. В производството по определяне размера на подпомагане, органът е обвързан от констатациите на социалните работници, като размера се определя в границите на чл. 16, ал. 2 от ППЗСП. Размера е определен в законоустановената рамка от органа и след преценка на констатираните обстоятелства в социалната анкета. За разликата от отпуснатия размер до петкратния ГМД, както пред административния орган, така и пред съда не са ангажирани доказателства. С оглед на това се приема, че не са налице съществени нарушения на административно производствените правила, нито нарушения на материално правни разпоредби и акта е съобразен с целта на закона. Поради изложеното оспорването срещу заповед № Т-1/29.01.2014 година на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ Трън, с която е отпусната еднократна помощ в размер на 200 лева, съответно за разликата до петкратния размер на гарантирания минимален доход следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед на гореизложеното и при извършената проверка по реда на чл. 168 от АПК, настоящия съдебен състав приема, че не са налице отменителни основания по чл. 146 от АПК.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК настоящия съдебен състав при Административен съд Перник

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ж.С.К. от с. Стрезимировци, община Трън, област Перник срещу Заповед № Т-1/29.01.2014 година на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ Трън, с която е отпусната еднократна помощ по реда на чл. 16, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за

социалното подпомагане //ППЗСП/ в размер на 200 лева за възникнали инцидентни нужди, за разликата от отпуснатия размер до петкратния размер на гарантирания минимален доход, като неоснователна.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Административен съдия: /п/